Pep Berga: “La pandèmia no ens ha obligat a renunciar a res, però ens ha retardat els temps previstos a l’hora d’executar els nostres compromisos”

OLOT 'Ciutat dels Detalls' | 30/06/2021

L’alcalde d’Olot fa balanç d’una primera part del mandat marcada pels efectes de la Covid, reconeixent que durant aquests dos anys vinents caldrà “accelerar” per poder abordar els projectes pendents

Des que Pep Berga va prendre possessió com a alcalde d’Olot el 15 de juny del 2019, ha hagut de fer front a diversos contextos delicats i, fins i tot, excepcionals. El més evident -i recent- és el de la pandèmia de la Covid-19, una etapa que tot i els seus efectes adversos en moltes direccions no ha aturat la feina duta a terme des del consistori: “Nosaltres no ens hem aturat: mentre gestionàvem la pandèmia no hem deixat de funcionar en temes de tramitacions. Durant aquesta etapa hem tingut el temps necessari per anar avançant en la part de planificació que depenia exclusivament de l’Ajuntament, i crec que no haurem de renunciar a res del que ens havíem compromès. Potser sí que algunes coses arribaran amb més retard, però no haurem de renunciar a res”.

Quina és la situació epidemiològica actual a la ciutat d’Olot?

En aquest moment la situació s’ha tranquil·litzat molt respecte a mesos anteriors. Nosaltres tenim els indicadors de persones hospitalitzades i la resta d’indicadors que ens anaven arribant del Departament de Salut, i avui dia només hi ha una persona ingressada a l’hospital per Covid. Com que el ritme de vacunacions a les persones més afectades ha anat avançant molt bé, això fa que estiguem molt més tranquils.

Considera que la tasca de la política municipal s’ha reivindicat durant aquesta pandèmia?

Sí, en tota seguretat. Durant els primers mesos de confinament, i també durant l'estiu i la tardor de l'any passat, la gent que tenia algun tipus de dificultat s'adreçava als ajuntaments com a administració més pròxima que és. Ens hem sentit molt útils, i durant aquells mesos que van ser difícils vaig tenir la sensació que s'ajudava a molta gent. Estic content de com va reaccionar l'Ajuntament i, en general, de com va reaccionar tota la ciutat.

Us heu sentit ben acompanyats en aquests temps per les administracions superiors?

Crec que la Generalitat ha fet una feina important durant tota la pandèmia per mantenir informats a tots els ajuntaments sobre les normes que anaven apareixent, que eren molt canviants. La part d'acompanyament en l'assessorament no tinc res a retreure, però sí que vam trobar a faltar, per part de l'administració de l'Estat i també de la Generalitat, tot i que en aquest últim cas té molta menys capacitat, més ajudes econòmiques per afrontar situacions per les quals no estàvem preparats: doblar neteges, donar més ajudes socials, impulsar programes d'ajudes de reactivació econòmica… Tot això, que ho hem hagut de tirar endavant els ajuntaments, ha fet que ens hàgim sentit molt poc acompanyats en aquest sentit, sí.

Què n'ha après de la ciutadania durant aquest temps?

La primera lliçó que aprens és descobrir que tenim una ciutadania molt madura i molt preparada per ajudar quan se la necessita. La gent es va bolcar a l'hora de fer mascaretes, recordo que moltes empreses van posar a disposició dels serveis de Salut les seves impressores 3D per fer mascaretes o materials de protecció, algunes fins i tot investigaven per fer respiradors, i també hi havia una borsa de voluntaris que s'oferien per ajudar a persones vulnerables que no podien sortir de casa seva, per exemple. Aquesta resposta va ser molt positiva i et fa descobrir que quan hi ha un objectiu clar, que en aquest cas era superar una situació molt difícil, la gent és capaç de treure el millor que té a dins i ajudar.

La Covid obliga a fer un balanç dels dos primers anys de mandat molt adaptat?

El context està adaptat per la Covid, sí, sobretot perquè els mandats polítics -4 anys- són molt breus, tenint en compte que tots els terminis són molt llargs i estrictes en el sentit de donar molta transparència en els processos de contractació o en les exposicions públiques. Si en el segon any, que és l'etapa que et permetria arrancar moltes d'aquestes tramitacions que són lentes, un fet inevitable perquè som una societat garantista, hi ha una situació imprevista com aquesta, això fa que el mandat s'hagi vist clarament afectat. La pandèmia no ens ha obligat a renunciar a res,

però sí que ens ha retardat els temps que teníem previstos a l'hora d'executar els nostres compromisos.

La valoració és positiva, doncs?

En faig una valoració positiva perquè després de més d'un any de pandèmia s'ha fet una bona feina. Des de l'Ajuntament, i no només em refereixo a l'equip de govern sinó també a tots els grups que hi tenen representació, vam ser capaços de treballar plegats amb un objectiu, vam reaccionar de pressa i vam atendre totes aquelles necessitats que la societat tenia: des del wifi que necessitaven els alumnes a casa seva quan les escoles van interrompre la seva activitat al centre; les neteges que s'havien de duplicar a llocs determinats; aquelles persones que no s'atrevien a sortir de casa i que necessitaven un cop de mà; ajudes socials per a famílies que viuen amb un llindar molt just i que necessitaven ajuda en aquell moment… Per tot això en faig una valoració positiva. Evidentment que hi va haver sectors que ho van passar més malament que d'altres, però a partir de Nadal es va viure un punt d'inflexió, quan van aparèixer les vacunes i, per tant, quan va començar una etapa nova. Malgrat que la vacunació és potser una mica més lenta del que a tots ens agradaria, de mica en mica veiem que arribarem a la tardor amb una situació d'haver superat força aquesta gran crisi mundial que hi ha hagut.

Amb la Covid minvant, la segona part del mandat haurà de ser una etapa més accelerada per poder abordar els projectes i reptes pendents de la ciutat, doncs?

Sí, ho haurà de ser, però nosaltres no ens hem aturat: mentre gestionàvem la pandèmia no hem deixat de funcionar en temes de tramitacions. Cal tenir en compte que molts projectes no depenen única i exclusivament de l'Ajuntament, moltes vegades tenen la implicació d'altres administracions: un exemple molt clar és el de la variant, fa molt temps que demanem aquesta infraestructura perquè desviï tot el trànsit que travessa la ciutat. Tots aquests projectes s'han vist aturats per culpa de la pandèmia i ara ho haurem de reprendre, en efecte. En canvi, durant aquesta etapa hem tingut el temps necessari per anar avançant en la part de planificació que depenia exclusivament de nosaltres, i crec que no haurem de renunciar a res del que ens havíem compromès. Potser sí que algunes coses arribaran amb més retard, però no haurem de renunciar a res.

La recuperació econòmica és una de les grans prioritats?

Sí, és una gran prioritat, però haig de dir que vivim en una ciutat i en una comarca on la indústria ha continuat funcionant, en considerar-se essencial, de la mateixa manera que també hi ha hagut sectors perjudicats, com ara l'hostaleria o el comerç, que han patit restriccions fins fa ben poques setmanes. Formem part d'un territori en el qual el turisme és de proximitat, estacional, i pensem

que en aquest sentit tindrem una recuperació ràpida que ens permeti en pocs mesos o en un any vista recuperar aquells nivells d'activitat econòmica que havíem tingut abans de la pandèmia.

Amb relació a projectes d'inversió, l'Espai Cràter seria la joia de la corona?

L'Espai Cràter és la primera gran inversió que veurem en funcionament, gràcies al fet que ja s'havia començat a fer molt abans de la pandèmia, i en aquest sentit ara ha tingut continuïtat i no s'ha vist interrompuda. A part d'això, també tenim molta il·lusió de complir en aquest mandat amb la piscina municipal coberta, que ja fa molts anys que és reclamada, així com d'altres objectius que potser no són tan clars i que depenen també d'altres administracions, com ara les importants obres de remodelació de la residència de l'antic Hospital Sant Jaume o el Centre d'Atenció Primària que s'ha d'obrir al barri de Sant Miquel, que és el segon ambulatori que la ciutat necessita. Hi ha més projectes damunt la taula, però l'Espai Cràter serà el primer a prendre forma, ja que obrirà les portes pels volts de Nadal.

L'aposta d'habitatge d'Olot de cara als dos pròxims anys passa pel lloguer social?

El gran dèficit que tenim com a ciutat en aquest àmbit és el lloguer, sí. Quan parlem del lloguer social ens referim a un lloguer que s'acostuma a moure entre un 10% o un 20% per sota dels preus de mercat. Però sobretot el que es necessita és habitatge de lloguer, moltes de les promocions d'habitatge que es construeixen des del sector privat estan destinades directament a la venda, encara som una ciutat amb mentalitat de comprar l'habitatge, més que de llogar-lo. Malgrat tot, aquesta necessitat és evident, tant per persones que vénen a viure aquí per motius laborals com per famílies que comencen un projecte de vida i probablement han de començar amb un lloguer abans d'aventurar-se amb una compra. Aquesta necessitat la tenim, està detectada, i és on intentarem ajudar a través d'aquesta promoció d'habitatge públic de lloguer assequible. M'agrada més la paraula 'assequible' que 'social'.

En diverses ocasions ha reiterat la importància de plantejar què es fa amb l'illa del Carme. Com visualitzeu aquesta part de la ciutat?

Des de l'Ajuntament visualitzem una ciutat ben equilibrada, és a dir, no hi ha barris deprimits, si em permets fer servir aquesta paraula. Tots els barris de la ciutat tenen una qualitat de vida digna i alta, però si hi ha algun espai destinat a rebre inversió pública per equilibrar-lo amb el seu entorn, aquest espai és la zona que va de la Plaça Major a la Plaça del Carme. Aquí hi hem de concentrar els nostres esforços d'inversió pública, i la peça clau per fer-ho és l'illa del Carme, on pensem que en aquest moment hi hem de fer actuacions que després tinguin un impacte en l'entorn i permetin que els propietaris que tinguin cases molt velles, allà on faci falta una inversió, s'atreveixin a fer-la.

Abans s'ha referit a la variant d'Olot. Té la sensació que deixarà de ser un projecte endèmic per esdevenir aviat una realitat?

Considero que sí, perquè la variant d'Olot i la variant de les Preses-Vall d'en Bas, com a conjunt, durant molts anys han tingut un problema de desacord amb la traça. És a dir, no hi havia consens a favor d'una solució que fos satisfactòria per a la gran majoria, i aquest context ha encallat durant molt temps la construcció. En aquest moment, crec que el tema de la traça està resolt i consensuat, i el que queda és fer els projectes constructius que siguin necessaris per poder iniciar les obres. És evident que és una obra cara, una obra important per a la Generalitat, que serà la principal responsable d'haver-la de finançar, tot i que una altra part li correspondrà a l'Estat, però com a mínim tindrem els projectes constructius a punt. Després, quan la Generalitat tingui la capacitat de fer aquesta inversió a través dels seus pressupostos, per fi podrem veure començar les obres. Aleshores ja només serà una qüestió de diners, no una qüestió de desacord del recorregut que ha de seguir.

Hi ha hagut moviments amb el nou govern, sobre aquest assumpte?

Sí, estem en contacte permanent. El que passa és que falta un pas definitiu: els estudis informatius i d'impacte ambiental, que en aquests moments estan pendents de resoldre algunes al·legacions, no són els projectes definitius, sinó que després s'han de fer els constructius, que corresponen precisament a aquests estudis. Aquests projectes constructius tarden aproximadament un any a fer-se, i tornem a allò que ja he comentat abans: som una societat molt garantista i, per tant, hi tornarà a haver uns períodes d'exposició pública, que la gent pugui dir alguna cosa, que es puguin presentar les al·legacions que facin falta… En tot cas, ja tindrem definitivament la traçada i uns projectes que seran l'últim pas abans de l'execució de les obres.

Parlem de cultura: com ha viscut el sector cultural de la ciutat el procés pandèmic i com s'està revifant, ara?

Des del punt de vista cultural hem estat una ciutat que no ha aturat l'activitat, exceptuant aquelles poques setmanes de confinament total. Des del mes de maig vam tenir clar que havíem de continuar programant cultura encara que fos amb unes condicions diferents i amb molt menys públic, fer-ho era una manera de responsabilitzar-nos amb un teixit econòmic, el que està vinculat a la cultura, que és molt fràgil, i probablement si llavors l'haguéssim abandonat una part hauria desaparegut. Per exemple, vam fer una actuació que la vam anomenar 'Encontres a la 2a fase', on vam contractar i vam fer actuar a tota aquella gent que d'una manera professional o semiprofessional treballen en l'àmbit cultural a la comarca. En això li hem anat donant continuïtat fins ara i en aquest moment l'activitat cultural està del tot normalitzada.

Estem a les portes de l’estiu. La covid ha modificat l’aposta turística d’Olot, d’alguna manera?

El model turístic que tenim a Olot, i en general a la Garrotxa, queda reforçat, precisament perquè és un turisme de proximitat i molt poc massificat, un turisme que busca experiències vinculades al paisatge i a la cultura. Ja no es va veure afectat d’una manera important a l’estiu passat, i crec que en aquest tampoc ens passarà. Nosaltres tenim un turisme de cotxe, que és molt diferent del turisme d’avió, i per tant esperem una bona temporada.

Autor: Redacció